

La Humanitat

Any II : Núm. 298
Barcelona, dimarts, 25 d'octubre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

El moment polític actual vist per Joan Lluhi i Vallescà

El conseller d'Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya i diputat a Corts, senyor Joan Lluhi i Vallescà, és sense cap mena de dubte un dels polítics més rellevants de l'actual règim. Jove, assenyat i d'una rapidesa de concepció sorprenent, encertadíssim en l'apreciació política dels aconteïments.

Com sigui que Lluhi i Vallescà pasà tota la darrera setmana a Madrid,

siderar-los de tendències massa moderades. Si la idea d'excloure els radicals de la Federació d'Esqueres prosperés, aquests accentuarien la seva oposició al Govern i dificultarien sensiblement la perllongació de les actuals Corts.

—¿Ens podeu dir quelcom de la situació catalana vista des de Madrid?

—Aquesta setmana sortirà el Decret creant la Comissió Mixta d'adaptació

Les pròximes eleccions per al Parlament de Catalunya

«Tinc una fe cega en els destins de Catalunya iestic segur que aquestes eleccions respondran a les nostres necessitats», ha dit Francesc Macià

LA CONVOCATORIA

Aquest matí, el President de Catalunya ha lliurat als periodistes el text de la convocatòria per a les pròximes eleccions al Parlament de Catalunya. Fa així:

Amb el pensament posat en els destins de Catalunya el Govern Provisional de la Generalitat sent arribada

COMENTARIS ELECTORALS

Segueix la pluja de candidatures

A Catalunya, pel que es veu — no s'acaben mai les sorpreses —, tenim un Partit Català de Centre. I aquest partit, encara que ningú no sospités, té delegacions a Sabadell, Terrassa, Sant Cugat, Sardanyola...

Ara, aquestes delegacions s'han reunit i fins han acordat candidatures per a les properes eleccions per la circumscripció de Barcelona.

A aquesta candidatura hi figuren els senyors Bastardas, Bofill i Matas, Pociello Forradellas i Anguera de Sojo... Però fan una advertència. La de que aquests dos darrers senyors podrien anar en candidatura per Barcelona-ciutat, en el qual cas serien substituïts pels senyors Bernis i Gubern...

Feia perfectament aquella vella que no volia morir mai.

Un gros titular de "El Correo Catalán": "Los tradicionalistas de las cuatro provincias catalanas siguen abogando por un amplio frente de derecha". Es comprèn. Si no es fa aquest front, quin serà el paper electoral dels tradicionalistes?

El diputat de la Generalitat, senyor Pujol i Font, ens prega la publicació de la següent nota:

"En la impossibilitat de dirigir-me particularment a totes i cada una de les organitzacions esquerranes de les comarques de Vendrell i del Baix Ebre, que m'han fet l'honor de proposar-me per a candidat a les properes eleccions, m'és plaent de fer constar que, agraït de tot cor la proposta, em veig en el cas de deferir-la per convenir així en el moment actual a la política de l'Esquerra Republicana. Cal en aquestes hores històriques a la vetlla de la constitució del primer Parlament de Catalunya atendre disciplinadament les indicacions de l'alta direcció del partit; disposar-se a lluitar amb tot entusiasme pel triomf de les llistes que, sota el patronatge del nostre il·lustre president, són la fermaça de la política esquerrana i patriòtica que és necessària a Catalunya. — Joan Ll. Pujol i Font."

Els radicals de Vilafranca es reuneixen per tal de nomenar candidats.

Els nomenaren i els designats no acceptaren...

I per ara, els radicals de Vilafranca estan orfes de candidats...

La "Dreta Liberal Republicana de Catalunya" ens dirà, el dijous que ve, per boca del senyor Solà de Cañizares, en un acte que celebrarà a la Sala Mozart, el seu parer sobre les eleccions.

I diu que assenyalarà orientacions de transcendència del partit...

Ja estem veient sis socis més a la Lliga...

També la "F. O. C." — no arreu el nas — vol presentar candidatura pròpia per Barcelona-capital.

I ha acordat nomenar, per a candidat, els senyors Bieto, Clavé, Casanova i Fernández...

La popularitat d'aquests noms constitueix una garantia d'èxit.

L'hora solemne de cridar-vos a constituir el seu Parlament.

Hora solemne que no hauria de passar desapercebuda per ningú i que per a tots hauria d'ésser record del nostre passat gloriós i bell auguri del nostre esdevenidor.

Les antigues Corts catalanes foren de les primeres a Europa en dictar lleis que n'han perpetuat la memòria. No és un Parlament nou, doncs, que es

constitueix; no es tracta d'un poble que neix a la Història sinó d'un que hi reneix i que, gràcies a la fidelitat que servà sempre el seu esperit i gràcies a la comprensió de la República, recobra les seves llibertats i el govern de si mateix. Esperit que tornarà a aportar, en col·laboració amb els altres pobles d'Espanya, a tots els pobles del món, renovant-avui per la voluntat de fer prevaler els principis polítics i socials de la revolució que si féu la República possible a Espanya, a Catalunya li ha obert el camí de les seves llibertats.

Catalans, de vosaltres depenen les possibilitats del camí que se us obre. De vosaltres depèn que el Parlament i el Govern que aquest elegeixi, sigui un o sigui un altre. De vosaltres depèn l'esperit que hagi d'informar la Constitució i les lleis que es dictin a Catalunya.

Una sola cosa demanem i esperem de tots els ciutadans i de tots els partits en nom de Catalunya: Que uns i altres vagin al sufragi amb una noblesa, amb una altura de mires i amb uns procediments dignes del moment històric i de responsabilitat que viu el nostre poble. Així mateix ho demanem a tots aquells que, tot i no essent catalans, viuen a Catalunya i comparteixen amb nosaltres uns mateixos ideals de llibertat i de justícia.

Que el Primer Parlament de Catalunya autònoma sigui fruit de consciència i no d'engany, de voluntat i no de coacció, d'afirmació d'idearis i no de passions personals que ens empètirien a tots i que no hi manquin aquells matisos que el poble vulgui que hi siguin representats.

Que la passió dels diversos idearis que ben aviat agitaran el poble s'inspiri en les més altes raons del seny i de la noblesa. Que el Parlament que anem a constituir sigui la manifestació sobrana de la voluntat de Catalunya.

Amb aquest esperit i d'acord amb el Consell decretat:

Article primer. — El Parlament de Catalunya es reunirà per ordenar el funcionament dels organismes de Govern de la Generalitat de Catalunya al Palau de la Ciutadella de Barcelona, el dia 6 del desembre vinent.

La Junta preparatòria de Diputats electes se celebrarà el dia 5 de desembre, a les quatre de la tarda.

Article 2. — El Parlament estarà investit del més ampli poder constituent i legislatiu dintre de la competència que li assenyalen l'Estatut de Catalunya i la Constitució de la República.

Davant d'ell i així que estigui constituït, resignaran els seus poders l'actual President i el Consell de la Generalitat, els quals prèviament donaran compte de la seva gestió anterior.

Després de la resignació de poders el Parlament procedirà a l'elecció del President de la Generalitat.

Article 3. — D'acord amb el Govern de la República, les eleccions se celebraran a tot Catalunya el dia 20 del novembre vinent.

La seva celebració estarà regulada pel Decret del Govern Provisional de la República, del 8 de maig de 1931, per les disposicions aclaratòries posteriors, per la llei electoral de 1907 i els paràgrafs segon i tercer de l'article únic de les disposicions transitòries de l'Estatut.

Per aquesta Presidència i a proposta del Departament de Governació es dictaran les disposicions adients a l'execució del present decret.

Barcelona, 25 d'octubre de 1932. — Francesc Macià.

PARLA EL PRESIDENT MACIÀ

Quan els periodistes han hagut llegit la còpia que els havia estat facilitada pel President Macià, li han fet diverses preguntes relacionades amb l'actual moment polític, a les quals ha respost amablement i sense eufemismes.

—Demà — ha dit el President — us lliuraran el decret complementari del que us acabo de donar.

—Que en pot dir referent a les eleccions acabades de convocar?

—Tinc una fe cega — ha respost — en els destins de Catalunya i estic segur que aquestes eleccions respon-

dran a les necessitats del nostre poble.

—El nombre de diputats que seran elegits per Barcelona-ciutat?

—En el decret complementari que us lliuraran demà, estarà especificat que em demaneu.

—Quan cessaran els governadors civils?

—Una vegada estigui constituït el nou Govern de Catalunya. Naturalment que serà necessari que es posi d'acord amb el Govern de la República per tal que passin a la Generalitat totes les atribucions que li han estat reconegudes amb l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia. També podria succeir que haguessin de seguir encara una temporada en els seus llocs fins que fossin ja traspassats tots els serveis a la Generalitat.

—El referent a l'aplicació del decret contra els Ajuntaments elegits per l'article 29, correrà a càrrec de la Generalitat o de qui?

—Crec que el més probable és que sigui la Generalitat l'encarregada d'aquesta tasca i no els governadors ni cap altra autoritat que no depengui de la Generalitat.

En acomiadar-se dels periodistes el senyor Macià els ha comunicat que aquesta tarda visitarà l'exposició de ràdio i assistirà a la inauguració de la piscina del Club Femení d'Esports.

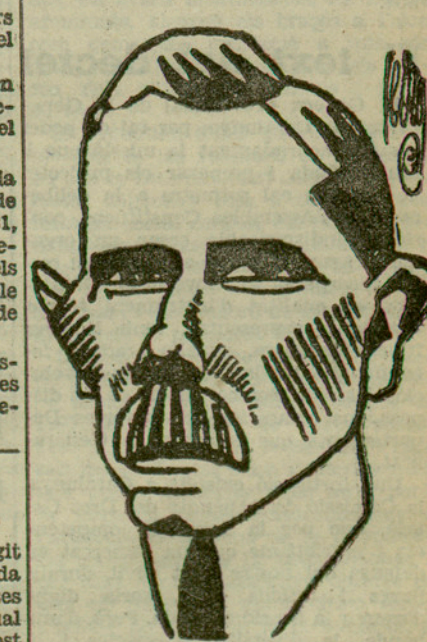
Finalment ha dit que probablement aquesta setmana tindrà lloc una reunió extraordinària del Consell de Govern de la Generalitat de Catalunya. No ha pogut encara precisar el dia.

El que diu el Sr. Companys respecte de l'ingrés de prestigiosos elements a l'Esquerra Republicana

Preguntat el senyor Companys sobre la seva opinió referent al manifest de diverses personalitats adherint-se a l'Esquerra, ha dit:

—En tinc una satisfacció extraordinària. No cal citar noms perquè tots ells són honorables i destacats, però n'hi ha d'un prestigi selecte.

Catalunya necessitava del seu concurs, i ells han tingut la generosa i patriòtica visió del seu deure. Cal que s'apleguin a l'Esquerra tots els elements veritables liberals, democràtics i catalanistes, per tal de fer una força eficaç, senyent, capacitada i popular, que esvaeixi tota possibilitat propera i futura de predominí de les dretes.

VON PAPAN

canceller del Reich, fa tots els estoccos, davant les eleccions que s'apropen, per a demostrar que no hi ha perill de restauració monàrquica a Alemanya. Sembla, però, que ningú se'l crea

A. R. T. ECHE

on assistí a totes les sessions del Parlament, hem cregut oportuníssim celebrar amb ell una estona de conversa per tal de poder assabentar els nostres lectors de quin és el seu criteri davant els darrers esdeveniments polítics.

Li preguntarem primerament quina era la seva opinió davant els acords presos durant el darrer Congrés Nacional del Partit Socialista.

—El darrer Congrés Nacional del Partit Socialista — respongué — ha estat interessant per la divergència que sembla que existeix entre la inclinació presa pel partit socialista per una banda i la de la Unió General de Treballadors per l'altra. El partit socialista ha posat de manifest una tendència ensem de col·laboració amb el Govern i revolucionària, per la qual cosa va ésser elegit Largo Caballero i tingué Prieto un gran triomf derrotant així la tendència contrària de Besteiro, cosa que ha triomfat a la Unió General de Treballadors.

La dimissió de Largo Caballero del càrrec de secretari de la U. G. T. planteja un problema força greu entre les dues organitzacions que únicament podran superar per aquesta tendència que tenen de deixar en segon terme els personalismes.

—I de la suposada Federació d'Esqueres republicanes, que n'opineu?

—S'ha de veure com es concretarà la iniciativa d'Azària per a la formació d'una Federació de minories parlamentàries republicanes d'esquerra.

Els radicals, en el seu darrer Congrés, han fet tota mena d'afirmacions esquerristes per tal de considerar-se inclosos dintre la idea del senyor Azària. Els altres grups de la Cambra, però, especialment els radicals-socialistes, propugnen perquè no siguin admesos els radicals per con-

de serveis, tal com prevé l'article transitori de l'Estatut de Catalunya.

Les eleccions de Catalunya, a Madrid són seguides amb força atenció, i la pròxima batalla electoral a Catalunya és objecte de molta passió i de discussions de vegades violentes.

Els partidaris de l'Estatut i que defensen la nostra autonomia, confien que, a les properes eleccions, les esquerres catalanes aconseguiran un èxit esclatant, car d'aquesta manera s'enfortirien els ideals autonomistes dintre la República, avui patrimoni de tots els partits que integren el nucli dirigent de la Revolució.

A més a més, el triomf de les esquerres és vist a Madrid com un enfortiment per al Govern Azària i per la continuació de les Corts actuals.

—¿Sabeu quan tindrà lloc la discussió de la Llei de Congregacions religioses i quin acolliment tindrà a la Cambra?

—Aquesta llei serà discutida immediatament que hi hagi dictamen que crec que serà molt aviat. No crec que es produïxi cap oposició forta. La discussió de la Llei de Congregacions religioses es discutirà alternativament amb els nous pressupostos que, per cert, són una mica crítiques per l'augment de despeses que impliquen. Cas que els radicals fessin una forta oposició a la llei en qüestió, la nostra minoria faria valer els seus vots per tal que el Govern obtingués el quòrum necessari. La llei està completament d'acord amb els principis laicistes que figuren en el programa del nostre partit.

Les múltiples ocupacions que pesen damunt Lluhi i Vallescà ens privaren de continuar aquesta interessant conversa com hauria estat el nostre desig i el seu.

JOAQUIM VILA

A Stratford-on-Avon

250 «peregrins de la fam» segueixen la seva marxa cap a Londres

París. — Durant el matí d'ahir, 250 «peregrins de la fam» es manifestaren tumultuosament davant l'oficina de socorsos de Stratford-on-Avon.

L'arribada de reforços de la Policia donà lloc a una topada entre aquesta i els manifestants. Resultà un agent greument ferit.

Els «peregrins de la fam» continuen pensament la seva marxa envers Londres, procedents de tots els recons d'Anglaterra. La pluja que cau sobre tot el país no els espanta i prossegueixen la seva dramàtica peregrinació per arribar a la capital dijous vinent, a temps de protestar davant el Parlament contra el «Mean Test».

Per al dimarts vinent s'anuncia una manifestació davant el County Hall.

La Policia ha pres serioses precaucions, i té disposats tots els elements, Adhuc els carros d'assalt i cavalleria. Compta amb l'ajut moral del Govern.